

ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తున్న ఇండియా - ఇజ్రాయిల్ సంబంధాలు

పాలస్తీనీయులు తమ మాతృభూమికొరకు చేస్తున్న న్యాయమైన పోరాటానికి మద్దతు తెలుపుతున్నట్లు ఒకానొక సమయంలో భారత ప్రభుత్వం ప్రకటించు కుంది. కానీ కాలక్రమంలో తన విధానాన్ని మార్చుకొంది. క్రమక్రమంగా ఇజ్రాయిల్ పాలకులతో సన్నిహిత సంబంధాలలోకి వచ్చింది. భారతదేశం ఇజ్రాయిల్తో దౌత్యపర సంబంధాలలోకి ప్రవేశించి ఇప్పటికే పాతికేళ్ళు గడిచింది.

ఇజ్రాయిల్ యూదుజాత్యహంకారులపట్ల బెజిపికి, ఆరెస్సెస్కు సుహృద్భావం వున్న సంగతి తెలిసినదే. బిజెపి నాయకత్వాన వున్న కేంద్రప్రభుత్వం ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా ఇజ్రాయిల్తో సంబంధాలను బలపర్చుకునే పనిలోపడింది. భారత విదేశాంగ మంత్రితోపాటు భారత రాష్ట్రపతి కూడా ఇజ్రాయిల్ను సందర్శించి వచ్చాడు. 2016 నవంబరులో ఇజ్రాయిల్ అధ్యక్షుడు భారతదేశానికి వచ్చాడు. భారత ప్రధాని ఇజ్రాయిల్ పర్యటన ఇప్పటికే ఖరారయ్యింది.

ఇజ్రాయిల్ అధ్యక్షుడు రూవెన్ రిబ్లిన్ ముందుగా ముంబైలో దిగాడు. తాజ్ హోటల్లో యూదు జాతీయుల సుద్దేశించి మాట్లాడుతూ ఆయనిలా అన్నాడు: “సుమారు ఎనిమిది సంవత్సరాలక్రితం ఈ మామూలైన సగరం ఉగ్రవాదుల భయానక దాడులకు గురైంది...” “అది ఏవిధంగా అనే విషయంలో మనం స్పష్టంగా వుండాలి. ఉగ్రవాదం ఎన్నటికీ గెలుపొందలేదని మనం స్పష్టంగా ప్రకటిస్తున్నాం”.

ఢిల్లీలో రాష్ట్రపతి భవనం వద్ద ఇజ్రాయిల్ అధ్యక్షుడికి భారత ప్రభుత్వం ఘనస్వాగతం పలికింది. చర్చల అనంతరం ప్రధాని మోడీ ఇలా ప్రకటించాడు: “సైబర్ రక్షణ సహకారం, సైనికసంబంధాల మెరుగుదల వంటి విషయాలలో ప్రత్యేక, ఆచరణాత్మక చర్యలు తీసుకొనటంలో పరస్పర అంగీకారం కుదిరింది”. “రెండు పక్షాలూ టెర్రరిజాన్ని ఎదుర్కోవాలని నిర్ణయించాయి” (ఒక నెలముందు, హిమాచల్ ప్రదేశ్లో జరిగిన ఒక సభలో మోడీ మాట్లాడుతూ అధీనరేఖ వెంబడి భారత సైన్యం సాగించిన ఆకస్మిక దాడులను, పాలస్తీనీ యులపైన, లెబనాన్పైన ఇజ్రాయిల్ సైన్యం సాగించిన సైనిక దాడులతో ప్రశంశాపూర్వకంగా పోల్చాడు).

రెండు దేశాలమధ్య వున్న సంబంధాలను విస్తృత పరచాలని రెండు ప్రభుత్వాలు నిర్ణయించుకున్నాయి. అనేక ఒప్పందాలపై రెండు దేశాలు సంతకాలు చేశాయి. వ్యవసాయరంగంలో, జలవనరుల నిర్వహణలో సహకారాన్ని మరింత దృఢతరం చేయాలని రెండు దేశాలు నిర్ణయించుకున్నాయి.

ఇజ్రాయిల్ ప్రతినిధి వర్గం ఆగ్రా, చంఢీఘడ్, కర్నాటలను సందర్శించింది. భారత ప్రభుత్వం ఇజ్రాయిల్తో సంబంధాలను అభివృద్ధిచేసుకునే క్రమంలో దాని పర్యవసానాలు భారతప్రజల, పాలస్తీనా ప్రజల ప్రయోజనాలకు దూరం జరుగతూ వస్తున్నవి.

మొదటగా, పాలస్తీనా సమస్య దశాబ్దాల తరబడి పరిష్కరింపబడకుండా వుండటానికి కారణం ఇజ్రాయిల్ పాలకుల అన్యాయపూరిత వైఖరే. ‘మీ నుండి నేనైదైతే బలవంతంగా లాక్కున్నానో అది నాదే. ఏదైతే లాక్కోవాలను కుంటున్నానో అది నాదే. పాలస్తీనా ప్రజలు తాము బ్రతకటానికి ఇంత చోటు కావాలని అడుక్కోవాలి. అంతేతప్ప అది తమ మాతృభూమి అనే హక్కుతో కాదు’ అనే విధంగా వారి వైఖరి వుంది. ఈ అన్ని సంవత్సరాల కాలంలో ఇజ్రాయిల్ పాలకులు పాలస్తీనా ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా, వారి అరబ్ మద్దతుదారులకు వ్యతిరేకంగా జాత్యహంకార దాడులు జరపటంలో, భౌతిక నిర్మూలనలలో, చిన్నవిగానీ పెద్దవిగానీ యుద్ధాల ద్వారా ప్రాంతాలను కబళించటంలో నిమగ్నమై వున్నారు. అప్పుడప్పుడు కొద్దికాలంపాటు కాల్పులకు విరామమిచ్చి మధ్యంతర ఒప్పందాలకు రావటంకోసం పాలస్తీనా నాయకులతో చర్చలకు సిద్ధపడటంలో వారి ఉద్దేశ్య మేమంటే అప్పటిదాకా దాడుల ద్వారా పొందిన ఫలితాలను స్థిరపరచుకోవటం, పాలస్తీనా ప్రజలను భ్రమలలో వుంచి మరింత భయానకదాడులు చేయటానికి వేచి చూడటమే. ఈ విధమైన సంక్లిష్ట పరిస్థితులలో ఇజ్రాయిల్ పాలకులతో భారత ప్రభుత్వ మైత్రి, వారికి బలాన్ని చేకూర్చి, పాలస్తీనా సమస్య పరిష్కారంలో మరిన్ని అవరోధాలను సృష్టిస్తుంది.

రెండవది, భారత ప్రజలు ప్రపంచ పీడిత ప్రజానీకంలో ఒక భాగం. వలసపాలనకు వ్యతిరేకంగా వారు పోరాటం సాగించారు. ఇప్పటికీ సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ పీడనలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూనే వున్నారు. వారి సంఘీభావం, సహకారం ఎప్పుడూ ప్రపంచంలోని పీడిత ప్రజానీకంవైపు వుంటాయి. వియత్నాం నుండి ఆఫ్ఘనిస్తాన్ వరకు ఎక్కడ సామ్రాజ్యవాదుల చొరబాటుకు, ఆక్రమణలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు పోరాటాలు సాగించినా భారత ప్రజలు వారితోనే నిలిచారు. సామ్రాజ్యవాదుల దన్నుతో జాత్యహంకారులైన సైనిక ఇజ్రాయిల్ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా న్యాయమైన పోరాటం సాగిస్తున్న పాలస్తీనీయులపట్ల కూడా భారత ప్రజల వైఖరి అదే. ఇజ్రాయిల్ పాలకులు పాలస్తీనీయులపై చేస్తున్న దాడులను టెర్రరిజంపై పోరుగా అభివర్ణిస్తూ, వారి తాము చేస్తున్న టెర్రరిస్టు దాడులను కీర్తిస్తూ, ఈ దాడులకు బలియైన పాలస్తీనీయులను శతృవులనీ, టెర్రరిస్టులనీ ముద్రవేయడాన్ని స్ఫూర్తిగా తీసుకున్న భారత పాలకులు, ప్రధాని మోడీ భారత ప్రజలను తలవంచుకునేట్లు చేస్తున్నారు. పాలస్తీనా ప్రజల న్యాయమైన పోరాటానికి తీవ్ర హాని తలపెడుతున్నారు.

మూడవది, ఇజ్రాయిల్ పాలకులు సామ్రాజ్యవాదుల తొత్తులని ప్రపంచానికంతటికీ తెలుసు. వాళ్ళు ఆర్థికంగా, సైనికంగా బలంగా కనిపిస్తారు. కానీ వాస్తవానికి ఇది వారి స్వశక్తి కాదు. సామ్రాజ్యవాదులపై, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులపై ఆధారపడి వారు మనుగడ సాగిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాదులకు మధ్యపాఞ్చంలో ఇజ్రాయిల్ ఒక స్థావరంగా వుండటంతో పాటు, అక్కడి ప్రజలపై తమ ఆధిపత్యాన్ని నెరవేటం కోసం ఒక సాధనంగా వుంది. కనుక భారతప్రభుత్వం ఇజ్రాయిల్ తో రక్షణ ఒప్పందాలలోకి అడుగు ముందుకు వేయడమంటే అర్థం, భారత రక్షణరంగంపై సామ్రాజ్య వాదులు తమ అడుపును మరింత బలోపేతంచేసుకోవటమే. నిజానికి ఇదో ప్రమాదకర పరిణామం.

నాల్గవది, భారత ప్రధాని ప్రవచించినట్లు టెర్రరిజాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు రెండు దేశాలూ పనిచేస్తాయన్న వ్యాఖ్య చాలా కీలకమైనది. భారత దేశంలో టెర్రరిజం గురించి భారత ప్రభుత్వం చెబుతున్నదేమంటే, అది మరో దేశం నుండి ఉత్పన్నమవుతున్నదని లేదా రెచ్చగొట్టబడుతున్నదని! మరి టెర్రరిజంపై పోరులో ఈ రెండు ప్రభుత్వాల సహకారం ఎటు దారితీస్తుందన్నది అర్థంచేసుకోవలసి వుంది. భారత పాలకుల ప్రకారమే మనదేశంలో ధోరణులైన “తీవ్రవాదం”, మరియు “అతివాదం”లను ఎదుర్కోవటం వరకూ కూడా ఈ సహకారాన్ని కొనసాగించాలని కోరుతున్నారు. ‘తీవ్రవాదం’, ‘అతివాదం’, ‘వామపక్ష తీవ్రవాదం’ వంటి మాటలను పయోగించటం ద్వారా ప్రజల ప్రజాస్వామిక, జాతీయ హక్కుల కోసం నినదించే అసమ్మతి గళాలను ప్రజా ఉద్యమాలను, నిరస నాందోళనలను అణచివేసే తమ చట్టబద్ధ, చట్టవిరుద్ధ చర్యలను సమర్థించుకోజూస్తున్నారు. భారత ప్రజలను అణచివేయటానికి మరోదేశపు సహకారాన్ని కోరటం భారత పాలకుల అత్యంత క్రూరమైన, సిగ్గుమాలిన చర్య. కనుక మనం భారతదేశం, ఇజ్రాయిల్ మధ్య పెరుగుతున్న సంబంధాలలో ఇమిడి వున్న ప్రమాదాలను బహిర్గతం చేయాల్సిన అవసరం వుంది. ఇజ్రాయిల్ పాలకులకు, వారి వెనుకనున్న సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా పాలస్తీనీయులు తమ మాతృభూమికోసం సాగిస్తున్న న్యాయమైన పోరాటానికి భారత ప్రజల సంఘీభావం మునుపటికంటే అధికంగా వుంటుందని పాలస్తీనీయులకు, ఇతర ప్రపంచానికి చాటి చెప్పాలి.

○○○○○